

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות

ואם רצה לקיים יקיים. הא פשיטא אלא אגב דתנא יוציא
תנא יקיים:

העיד ר' יוחנן בן גודגדא. רבנן הציחו לביית המדרש להביא
רביה לדבריהם מאמרו ל' אף ו' כיוצא בה ואם תאמר

מבקשין מיבעי ליה. הא פשיטא אלא אגב דתנא יוציא
תנא יקיים:

חרש כשם שנוהג ברהמיו. מה טעם קאמר כלומר בקידושין
קד גירושין וכן פקח בהרשת ברהמיו
כשם שרמזו בחלוצה עד שנתרשית לו
וצרמיהו אם רצה להוציא יוציא:
פקח שנשא פקחה ונתתה אפי' פ'
שקידושה גמורים אם רצה יוציא
דבגט לא בעינן דעת האשה כדמפרש
לקמן במתניתין: **נשמיס לא יוציא** -
בגמרא מפרש שלא ינהגו בה מנהג
הפקד ותקנתא דרבנן היא: **נפטר**
סוף. לאחר קידושין הוציא וקידושה
גמורים היו לא יוציא עולמים:
ששמיס אפי' פ' דבגט וקבל
קידושה והו' קידושין גמורים שיוצאה
בגט ואפי' משגלה ופקע כח אב'
מקבלת היא את גיטת: **אף ו'** -
פקחת שנתתה כיוצא בה: **פרי**
אלו פטורים - הדאילן וסדוקי וזנות
או שניהן חרשים כקדושי ו' ק'
קדושי ו' ואחר קידושין דאשתו
ומפקעי זיקה: **יבנות** - שאין חלוצה
בהרשע ומרש שאין בלאו ואמרה
ואח"כ אם רצו יוציא בגט דאחא
גט ברהמיה ומפקעי נישואין ידיה
וזיקת אחיו דהו' ברהמיה: **מוציא**
אשתו בגט - דזיקת אחותה הבאה
מכח קידושין גמורים אוסרה עליו
ואין כח בקידושין ידיה לדחותה
משום אחות אשה: **ואם אפי'**
אסורה לעולם - דמרש לא חליץ
ולכנסו אי אפשר משום אחות אשה:
כונס ואין מוציא לעולם - דלא אחי
גט ידיה ומפקעי זיקת יבומי אחיו
הראשון: **ג' דפקיני לכו רבנן**
נישואין - דקמי' מהני' שגריסות
חלוצה אלמא י' נישואין וקידושין
לחרש ואפי' דלאו כד דעה הוא
ומדאורייתא אין קמיט קני' ה"ג שוקה
וקמן שגשאו כשם נשויין פטורות
מן החלוצה ומן הייבוס: **דקיימא**
תקנתא דרבנן - שדרכן להיות שלום
ביניהם אפי' חרש עם חרשת וכו'
כשהאיש פקח אבל שוקה אפי'ו
בפקחת לשוקה ושוקה לפקח אין (6)
שלום ביניהם וכו' שוקה לשוקה:
ככפס - בחור קופה אחת: **ומאי**
שנא פקח - דקמי' לעיל שוקה
וקמן שגשאו כו': **מרש דלא אפי'**
לעולם לכלל נישואין דאורייתא: **פקיני**
ליו רבנן נישואין - כדי שלא יבטל:
שלא יבטל בה מנהג הפקר - אי לא
מוציא ומנכסה אין לה מי שמרנה
וינהגו בה מנהג הפקר בזנות:
מימנעי

מבקשין מיבעי ליה. הא פשיטא אלא אגב דתנא יוציא
תנא יקיים:
אבל אין לה בנים מאי מבקשין
ארתני אם נחכוונה לכך אפילו בחי בעלה
מבקשין ממנו שיחלוץ לה ליפלוג וליתני
בדידה במה דברים אמורים בשיש לה בנים
אבל אין לה בנים מבקשין אלא שמע מינה
לא שנא יש לה בנים ולא שנא אין לה בנים
כופין אותו ברב שמע מינה:

הדרן עלך בית שמאי

חרש ששנא פקחת ופקח שנשא חרשת
אם רצה להוציא יוציא ואם רצה
לקיים יקיים כשם שהוא כונס ברהמיה כך

הוא מציא ברהמיה יפקח שנשא פקחת ונתרשהו אם רצה יוציא ואם רצה
יקיים נשתמית לא יוציא נתרשהו הוא או נשתמית אינו מציא עולמים
אמר רבי יוחנן בן גודגדא מה האשה שנתרשה והאיש שנתרשה
אינו מציא אמרו לו אינו דומה האיש המגרש לאשה המתגרשת שהאשה
יוצאה לרצונה ושלא לרצונה והאיש אינו מציא אלא לרצונה העיד רבי
יוחנן בן גודגדא על הדרשת שהשיאה אביה שהיא יוצאה בגט אמרו
לו אף ו' כיוצא בה ה"ב אחין דרשין נישואין לב' אחיות חרשות או לשתי
אחיות פקחות או לשתי אחיות אחת חרשת ואחת פקחת או ב' אחיות
חרשות נישואין לשני אחין פקחין או לשני אחין חרשין או לשני אחין אחד
חרש ואחד פקח הרי אלו פטורין מן החליצה ומן הייבוס ואם היו נכריות
יבנות ואם רצו להוציא יוצאו שני אחין אחד חרש ואחד פקח נישואין לשתי
אחיות פקחות מת חרש בעל הפקחת מה יעשה פקח בעל הפקחת תצא
משום אחות אשה מת פקח בעל הפקחת מה יעשה פקח בעל הפקחת
מציא אשתו בגט ואשת אחיו אסורה לעולם שני אחין פקחין נישואין
לשתי אחיות אחת חרשת ואחת פקחת מת פקח בעל חרשת מה יעשה
פקח בעל פקחת תצא משום אחות אשה מת פקח בעל פקחת מה יעשה
פקח בעל חרשת מציא את אשתו בגט ואת אשת אחיו בחליצה שני
אחין אחד חרש ואחד פקח נישואין לשתי אחיות אחת חרשת ואחת פקחת
מת חרש בעל חרשת מה יעשה פקח בעל פקחת תצא משום אחות אשה
מת פקח בעל פקחת מה יעשה חרש בעל חרשת מציא את אשתו בגט
ואשת אחיו אסורה לעולם שני אחין אחד חרש ואחד פקח נישואין לשתי
נכריות פקחות מת חרש בעל פקחת מה יעשה פקח בעל פקחת או חליץ
או מייבם מת פקח בעל פקחת מה יעשה חרש בעל פקחת כונס ואינו מציא
לעולם שני אחין פקחין נישואין לב' נכריות אחת פקחת ואחת חרשת מת

פקח בעל חרשת מה יעשה פקח בעל פקחת כונס ואם רצה להוציא יוציא
מת פקח בעל פקחת מה יעשה פקח בעל חרשת או חליץ או מייבם שני
אחין אחד חרש ואחד פקח נישואין לב' נכריות אחת חרשת ואחת פקחת
מת חרש בעל חרשת מה יעשה פקח בעל פקחת כונס ואם רצה להוציא יוציא
מת פקח בעל פקחת מה יעשה חרש בעל חרשת כונס ואינו מציא לעולם:
ג' אמר רמי בר חמא מאי שנא חרש וחרשת דתקינו להו רבנן נישואין
ומ"ש דשומה ושומה דלא תקינו להו רבנן נישואין דתניא שומה וקמן
שנשאו נשים ומתו נשותיהן פטורות מן החליצה ומן הייבוס חרש וחרשת דקיימא

תקנתא דרבנן תקינו להו רבנן נישואין שומה ושומה דלא קיימא תקנתא דרבנן דאין אדם דר עם נחש בכפיפה
אדת לא תקינו רבנן נישואין ומאי שנא קמן דלא תקינו רבנן נישואין וחרש תקינו ליה רבנן נישואין חרש דלא אתי
לכלל נישואין תקינו רבנן נישואין קמן דאחי לכלל נישואין לא תקינו רבנן נישואין ודרי קמנה דאתיא לכלל נישואין
ותקינו רבנן נישואין התם שלא ינהגו [בה] מנהג הפקר ומ"ש קמנה דמכאנה ומ"ש חרשת דלא מכאנה דא"כ
מימנעי

א אמר רמי בר חמא חרש וחרשת דקיימא תקנתא דרבנן דאין אדם דר עם נחש בכפיפה
אדת לא תקינו רבנן נישואין ומאי שנא קמן דלא תקינו רבנן נישואין וחרש תקינו ליה רבנן נישואין חרש דלא אתי
לכלל נישואין תקינו רבנן נישואין קמן דאחי לכלל נישואין לא תקינו רבנן נישואין ודרי קמנה דאתיא לכלל נישואין
ותקינו רבנן נישואין התם שלא ינהגו [בה] מנהג הפקר ומ"ש קמנה דמכאנה ומ"ש חרשת דלא מכאנה דא"כ
מימנעי

תוס' חר מקמאי
הא אקש' ב' א"פ
דשמואל ארשמואל
דאמר אין נתיבין
אחר מדר על שומרה
יבם והיא נפיה אחר
חבט והיא נוקמ'
וסקמא כן למשנה
אחרונה כן למשנה
ראשונה למשנה אחרונה
דגון מצות יבום קדמת
למצות חליצה בראשונה
היו מחבונים לשם
מצוה נכשיו שאין
מחבונים לשם מצוה
אחר מצות חליצה
קדמת למצות יבום.
ואסיקא בפרק החליץ
דחור לומר מצות יבום
הקדמת למצות חליצה
והלק' בנתיבין אגדה
פודר על שומרה יבם.
ורב זשיאל אמשנה
(אחרונה) [אחרונה]
אמר ואחור לומר
קיימא הלך אי סקא
אדעתא דהיא שומרת
ולא קשיא דשמואל
ארשמואל:

[פ'] תו"פ פ"ס דעסרית
רש"י פ"ה א"ל כ"ה
סמ"ג כ"ה [לעיל]

